

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสที่มีต่อความเข้าใจและความสนใจในการอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญที่ผู้วิจัยขอสรุปผลดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอส
2. เพื่อศึกษาความสนใจในการอ่านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอส
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอส

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน
2. ความสนใจในการอ่านของนักศึกษาหลังจากที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสอยู่ในระดับสนใจมาก
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสอยู่ในระดับพึงพอใจเป็นอย่างมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตาก อำเภอมือง จังหวัดตาก ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 ห้อง 350 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแผนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากแบบเรียนภาษาไทย 1 นิตยสาร วารสาร และสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ โดยพิจารณาความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอค

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน

- ความสนใจในการอ่าน

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอค

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า คณะวิชาช่างไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตาก อำเภอมือง จังหวัดตาก ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แผนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอค จำนวน 7 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 14 คาบ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจจำนวน 40 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการทดสอบหาคุณภาพแล้ว โดยแต่ละข้อมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.922

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่านจำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในขณะที่ยังเรียนการอ่านด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ในแต่ละแผน รวมทั้งสิ้น 7 แผน

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการทดสอบหาคุณภาพแล้ว โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.814

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 อธิบายสร้างความเข้าใจให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์

3.2 ทำการทดสอบนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ

3.3 ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 7 แผน ซึ่งแต่ละแผนมีแบบฝึกทักษะให้นักศึกษาทำระหว่างเรียนและหลังเรียน ซึ่งในแต่ละแผนที่สอน ผู้วิจัยจะสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักศึกษาลงในแบบสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่าน โดยการให้คะแนนตามหัวข้อต่าง ๆ เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยระดับความสนใจในการอ่านของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

3.4 หลังจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเรียนตามแผนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ครบทั้ง 7 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.5 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ จำนวน 30 ข้อ

3.6 นำข้อมูลจากผลการทดสอบของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มสัมพันธ์

3.7 นำข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนทั้ง 7 แผนมาวิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการอ่านในแต่ละแผน

3.8 นำข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอส โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่ขึ้น

4.2 ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาโดยใช้ความถี่และร้อยละ

4.3 ศึกษาความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโดยใช้ค่าเฉลี่ย

4.4 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประมาณค่าเฉลี่ยประชากร

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสมีความสนใจในการอ่านโดยเริ่มจากแผนการสอนที่ 1 มีความสนใจในระดับปานกลาง ต่อมาในแผนการสอนที่ 2 ความสนใจในการอ่านสูงขึ้นอยู่ในระดับมาก จากนั้นตั้งแต่แผนการสอนที่ 3 ไปจนถึงแผนการสอนที่ 7 ความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

3. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนโดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอส โดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน แสดงว่าการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น

เพราะการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอชมีขั้นตอนการสอนที่สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี รวมทั้งยังช่วยส่งเสริมการใช้ความคิดกับทักษะทางภาษาทั้งสี่ ได้แก่ ทักษะการอ่าน การฟัง การพูด การเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย การที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิดหลังจากรับสารแล้วพยายามถ่ายทอดความคิดสื่อผ่านทักษะทางภาษา ได้แก่ วจนภาษา คือการพูดและการเขียน กับอวจนภาษา คือการแสดงกิริยาท่าทางต่าง ๆ ประกอบการสื่อความหมายเพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้และเข้าใจในสิ่งนั้น ตามความเห็นของ Bloom (อ้างใน กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์, 2528, หน้า 126-127) แสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการคิดกับการเรียนรู้ไม่สามารถแยกจากกันได้ คนเราต้องเกิดความคิดก่อนแล้วจึงเกิดการเรียนรู้ตามมา ซึ่งตรงกับแนวคิดของเมอร์คอชที่สอนโดยเน้นทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการฝึกคิดจึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจนและเข้าใจเรื่องได้ถูกต้อง หากนำมาพิจารณาตามขั้นตอนการสอนทั้ง 6 ขั้นตอนของเมอร์คอช ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลจากการสอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : กระตุ้นและเร้าความสนใจ

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการกระตุ้นและเร้าความสนใจของนักศึกษาโดยการนำชื่อเรื่อง คำหรือสำนวนที่สำคัญ คำว รูปภาพ วิดีทัศน์ รวมถึงสื่อประเภทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นำมาให้นักศึกษาอ่าน ตลอดจนใช้การชี้แนะโดยการตั้งประเด็นปัญหา หรือตั้งข้อสังเกตเพื่อให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายหรือคาดเดาทิศทางของเรื่องที่นักศึกษาก่อนจะอ่าน ซึ่งตรงตามแนวคิดของ Dollard & Miller (อ้างใน กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์, 2528, หน้า 127-128) ที่อธิบายหลักการทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจและให้สิ่งเร้าที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะรู้ในสิ่งที่ตนคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการนี้กับนักศึกษา ปรากฏว่านักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการร่วมอภิปรายและร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ผู้วิจัยคิดว่าการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาในลักษณะดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกใช้ความคิด ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้และเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 : ให้คำศัพท์-สร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์

ขั้นตอนนี้เป็นพื้นฐานในการที่จะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง บางครั้งนักศึกษามีความพร้อมและตั้งใจที่จะอ่านเรื่อง แต่ถ้านักศึกษาไม่เข้าใจหรือตีความความหมายของคำข้อความ สำนวนที่ปรากฏในเรื่องไม่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้จะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาในทันที แม้ว่าบทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาให้นักศึกษาอ่านจะเป็นภาษาไทยก็ตาม เพื่อขจัดอุปสรรค

หรือปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำเอาคำ ข้อความ หรือสำนวนที่สำคัญซึ่งปรากฏในเรื่องมาให้ให้นักศึกษาช่วยกันหาความหมายของคำ ข้อความ สำนวนเหล่านั้น โดยครูจะช่วยอธิบายความหมายเพิ่มเติมในภายหลัง จากการสังเกตนักศึกษาจะร่วมมือกันในการคิดหาความหมายด้วยความกระตือรือร้นและมีบรรยากาศของความสนุกสนาน เพราะแข่งขันกับกลุ่มอื่นในห้อง เป็นการจัดอุปสรรคในการอ่านของนักศึกษาให้ลดน้อยลงหรือหมดไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Widdowson (1979, pp. 82-86) ที่ได้อธิบายไว้

ขั้นตอนที่ 3 : ให้อ่านเรื่อง

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำบทอ่านและคำถามย่อยประกอบบทอ่านมาให้ให้นักศึกษาอ่านและตอบคำถามตามเวลาที่ผู้วิจัยกำหนด สังเกตได้ว่านักศึกษาแต่ละกลุ่มจะมีความตั้งใจและพยายามอ่านเรื่องและตอบคำถามประกอบเรื่องให้เสร็จทันเวลาที่ผู้วิจัยกำหนด สืบเนื่องมาจากนักศึกษามีความต้องการจะทราบเนื้อเรื่องที่อ่านว่าตรงกับภาคใดเรื่องของนักศึกษาหรือไม่ นอกจากนี้การตั้งคำถามประกอบการอ่านเพื่อให้นักศึกษาช่วยกันตอบนี้ เมอร์ดอคได้แสดงความคิดและกำหนดกิจกรรมนี้เอาไว้โดยให้เหตุผลว่าจะช่วยกำหนดทิศทางในการอ่านเรื่องและมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเรื่อง ส่งผลให้นักศึกษามีสมาธิและตั้งใจที่จะอ่านและตอบคำถามให้ถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดของเมอร์ดอคและจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่ทำการกิจกรรมนี้ก็ประสบผลสำเร็จตามที่ผู้วิจัยคิดเอาไว้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าการที่ผู้วิจัยกำหนดเวลาและคะแนนในการตอบคำถามประกอบการอ่าน เป็นสิ่งเร้าอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีความตั้งใจที่จะทำความเข้าใจเรื่องและค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน อีกทั้งเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักศึกษาแต่ละกลุ่มจะช่วยกันค้นหาคำตอบเป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นนี้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยช่วงท้ายของกิจกรรมขั้นนี้ผู้วิจัยจะเฉลยคำตอบและพิจารณาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถึงแม้คะแนนของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันไปบ้าง ครูก็ให้รางวัลอย่างทั่วถึงมากน้อยตามคะแนนที่แต่ละกลุ่มทำได้และกล่าวชื่นชม ให้กำลังใจในการทำกิจกรรมแก่นักศึกษา การเสริมแรงทางบวกได้สร้างความพึงพอใจให้แก่นักศึกษา ส่งผลดีต่อการทำกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 : ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

ขั้นตอนนี้เป็นการเน้นย้ำความเข้าใจในการอ่านเรื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องให้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะใช้วิธีการให้นักศึกษารู้จักใช้ความคิดเพื่อประยุกต์นำความรู้ที่ปรากฏในเรื่องมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจ เรียกว่า "การถ่ายโอนข้อมูล" โดยผู้วิจัยจะกำหนดหัวข้อเรื่องให้นักศึกษาในแต่ละกลุ่มซึ่งบางแผนอาจจะมีหัวข้อที่เกี่ยวข้องกันหรือแตกต่างกันไป ผู้วิจัยจะแนะนำและ

ดำเนินกิจกรรมตัวอย่างให้นักศึกษาเข้าใจและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง เช่น การถ่ายโอนข้อมูลในรูปของการนำเสนอเป็นแผนผัง วาดรูป แสดงบทบาทสมมติ แตกต่างกันไปในแต่ละแผน นอกเหนือจากกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ตรงตามแนวคิดของ Widdowson ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาแสดงความพึงพอใจ กล้าพูด แสดงความคิดเห็น มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าที่จะแสดงออกหน้าชั้นเรียน พฤติกรรมเหล่านี้ช่วยฝึกทักษะทางภาษาในด้านอื่น ๆ ประกอบกับการอ่าน ซึ่งตรงกับจุดประสงค์หลักของเมอร์คอสในการสอนบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน กิจกรรมดังกล่าวช่วยฝึกการใช้ความคิด ฝึกการใช้ทักษะทางภาษา และฝึกการทำงานร่วมกันของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี แม้ว่าในแผนที่ 1 อาจจะใช้เวลานานกว่าเวลาที่ผู้วิจัยกำหนด แต่หลังจากนักศึกษาเริ่มเรียนรู้และเข้าใจในขั้นตอนของกิจกรรม นักศึกษาเริ่มปฏิบัติตามกิจกรรมทันตามกำหนดเวลาในแต่ละขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเกิดพัฒนาการในการใช้ทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 : สรุปและทบทวน

ขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อนเน้นทักษะการพูด ทักษะการเขียนเป็นหลัก และเป็นกิจกรรมต่อเนื่องมาจากขั้นตอนที่ 4 คือผู้วิจัยจะนำผลสรุปของการอภิปรายตามหัวข้อต่าง ๆ หรือแผนผังที่นักศึกษาแต่ละกลุ่มช่วยกันทำนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นทั้งการสนับสนุน ได้แย้งหรือเพิ่มเติมความรู้ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่นำเสนอ โดยผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาพูด แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ แต่ต้องมีเหตุผล นักศึกษาจึงมีความกล้าที่จะพูดได้อย่างเต็มที่ และรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาแสดงพฤติกรรมในทางที่ดี พูดคุยสนุกสนาน ได้แย้งกันอย่างมีเหตุผล ประการสำคัญนักศึกษาแสดงความตั้งใจ กระตือรือร้น เอาใจใส่ติดตามผลงานของกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่น เมื่อมีข้อสงสัยนักศึกษาจะกล้าซักถามและขอคำอธิบายกับผู้วิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าการวางตัวของครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การที่ครูผู้สอนวางตัวให้เป็นกันเอง สันทนกับนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะเรื่องเรียน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้อย่างเต็มที่ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมกิจกรรม อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และคอยให้คำชี้แนะกับผู้เรียน ย่อมจะส่งผลต่อการพัฒนาด้านการใช้ความคิด ส่งผลต่อการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้เต็มที่

ขั้นตอนที่ 6 : ประเมินผลและแก้ไข

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาในแต่ละแผนที่นักศึกษาได้เรียนมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่นักศึกษารับรู้ หรืออาจจะเป็นเรื่องใหม่ที่น่าสนใจให้นักศึกษาอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านตามความเห็นของเมอร์ดอชการใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่จะได้ผลและวัดความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาได้อย่างแท้จริงคือ แบบทดสอบแบบปลายเปิด เพราะนอกจากจะวัดความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาแล้ว ยังแสดงพัฒนาการทักษะด้านการเขียนของนักศึกษาได้อีกด้วยจากการตรวจกระดาษคำตอบที่นักศึกษาคำส่ง พบว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนดีขึ้นกว่าเดิมมาก ซึ่งจากเดิมนักศึกษาจะถนัดการตอบคำถามลักษณะเลือกตอบหรือการทำเครื่องหมายถูกผิดมากกว่าการเขียนอธิบาย แต่หลังจากได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอชครบทั้ง 7 แผนแล้ว นักศึกษาสามารถเขียนอธิบายคำตอบได้ถูกต้องและละเอียดชัดเจนขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้จากคำตอบของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่จะตอบได้ถูกต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนข้อของแบบทดสอบ แสดงว่านอกจากนักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนแล้ว นักศึกษามีพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น

ดังนั้นตามความเห็นของผู้วิจัยคิดว่าหากครูผู้สอนศึกษาขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอชได้เข้าใจโดยละเอียดแล้วนำการสอนรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนทักษะการใช้ภาษาในด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยคาดว่าน่าจะประสบผลสำเร็จได้เช่นเดียวกัน

2. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอชมีความสนใจในการอ่าน โดยเริ่มจากแผนการสอนที่ 1 มีความสนใจในระดับปานกลาง ต่อมาในแผนการสอนที่ 2 ความสนใจในการอ่านสูงขึ้นอยู่ในระดับมาก จากนั้นตั้งแต่แผนการสอนที่ 3 ไปจนถึงแผนการสอนที่ 7 ความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษายู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

จากผลการวิจัยปรากฏว่าเมื่อก่อนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอชครบทั้ง 7 แผน กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาได้แสดงออกถึงพฤติกรรมความสนใจในการอ่านในขณะที่เรียนในแต่ละแผน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่าน เพื่อใช้ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักศึกษาไว้ทุกแผน พบว่านักศึกษาก่อพัฒนาการความสนใจในการอ่านอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากความสนใจในระดับปานกลางไปสู่ระดับ

มาก จนถึงระดับมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการแสดงออกถึงความสนใจในการอ่านของนักศึกษาทุกแผนการสอนด้วยตนเอง และสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวของนักศึกษาที่มีพัฒนาการของความสนใจในการอ่านสูงขึ้น ผู้วิจัยสามารถอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

การที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเกิดพัฒนาการด้านความสนใจในการอ่าน โดยแสดงออกถึงความรู้สึกชอบหรือพึงพอใจ และมีความกระตือรือร้นในการร่วมทำกิจกรรมการอ่านทุกขั้นตอน เนื่องจากนักศึกษามีความสนใจในบทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบในการสอน กล่าวคือบทอ่านที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาให้นักศึกษาอ่านนั้น ผู้วิจัยจะคำนึงถึงเนื้อหาของบทอ่าน ซึ่งจะต้องเหมาะสมกับระดับสติปัญญา และความสนใจของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่นำมาใช้ในการวิจัย ตามหลักจิตวิทยาการอ่านของวัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) นักวิชาการหลายท่าน เช่น รัชฎา จวน อินทรกำแหง (2520) บันลือ พงกษะวัน (2521) จวิทย์กมล บัญญาบุญจน (2525) เป็นต้น ได้สรุปพัฒนาการการอ่านของเด็กวัยรุ่นไว้ว่า เด็กวัยรุ่นตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป เริ่มอ่านหนังสือตามความต้องการของโรงเรียนและสังคมของตน เรื่องราวหรือเนื้อเรื่องที่เด็กวัยรุ่นสนใจอ่าน ได้แก่ เรื่องชีวิตของผู้ใหญ่ เรื่องโลก สังคม ปัญหาส่วนตัว คอแลมน์เฉพาะ เช่น การประติษฐ์ ปัญหาชีวิต ความเคลื่อนไหวในวงการวิทยาศาสตร์ รวมทั้งหนังสือเรื่งมยัประเภทรื่องสั้น นวนิยายแนวต่าง ๆ ตามความสนใจของแต่ละบุคคล นอกจากนี้เป็นเรื่องราวทางวิชาการ สารคดี บันเทิงคดี กวีนิพนธ์ เป็นต้น ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการคัดเลือกบทอ่านประเภทต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย ดังนั้นจึงมีส่วนต่อความสนใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย เพราะนอกจากเนื้อหาในบทอ่านจะให้ความรู้ นำเสนอแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านแล้ว ยังเป็นเรื่องใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของนักศึกษาซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากบทอ่าน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ให้แก่ตัวนักศึกษา จากกรสังเกตและพูดคุยกับนักศึกษากลุ่มนี้จะพบว่า นักศึกษาเริ่มที่จะเข้าห้องสมุด อ่านข่าว อ่านบทความที่ปรากฏในนิตยสาร วารสารต่าง ๆ รวมทั้งงานเขียนประเภทบันเทิงคดีโดยเฉพาะเรื่องสั้น และมักจะนำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกันเสมอ บางครั้งนักศึกษานำข่าวหรือเรื่องราวเหตุการณ์ความรู้ต่าง ๆ ที่อ่านมาแล้วให้ครูฟังและซักถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อเรื่องราวที่นักศึกษานำมาเล่าให้ฟัง อีกทั้งนักศึกษามักจะขอคำแนะนำในการเลือกหนังสือทั้งแนวสารคดีและนวนิยายบันเทิงคดีที่นักศึกษานำไปอ่าน แสดงว่านักศึกษาเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านจึงสนใจที่จะแสวงหาหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความคิดและความบันเทิงให้แก่ตัวของนักศึกษา สรุปได้ว่าการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอชมมีส่วนช่วยส่งเสริมความสนใจในการอ่านของนักศึกษาให้พัฒนาขึ้น

3. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอชมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนโดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

จากผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอชโดยการประมาณค่าเฉลี่ยประชากรอยู่ระหว่าง 4.01 ถึง 4.27 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอช ดังนี้

3.1 ด้านทักษะทางภาษา ได้แก่ ทักษะการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน รวมทั้งการใช้ความคิด ซึ่งเป็นจุดประสงค์หลักของการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอชที่เน้นให้นักศึกษาใช้ความคิด ประกอบการใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ นักศึกษาจะมีความรู้สึกเป็นอิสระทางความคิด สามารถพูดแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งได้สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์กับเพื่อนนักศึกษาทำให้ได้รับรู้และมีความคิดเห็นต่อเรื่องที่สนทนาร่วมกันได้กว้างยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้ฝึกการใช้ทักษะทางภาษาในหลาย ๆ ด้านประกอบกันไป

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม นักศึกษาจะมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ ของเมอร์คอช เนื่องจากผู้วิจัยจะเน้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหลายรูปแบบ และมุ่งเน้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมต่อการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกขั้นตอน โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้คอยจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อประกอบการสอน รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา พร้อมทั้งคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเท่าที่จำเป็น การสอนลักษณะนี้เป็นการสอนที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งถือว่าเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอช สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนตามแนวคิดของ Nelson (1982) นักศึกษาทุกคนได้พัฒนาทักษะทางการอ่านและทักษะอื่น ๆ ประกอบกันไป ตลอดจนได้พัฒนาการใช้ความคิดของนักศึกษา นอกจากนี้ตามขั้นตอนการสอนของเมอร์คอชมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ตรงกับคำแนะนำของเพ็ญสุข ภูตระกูล (2526) ว่ามีประโยชน์เพราะนอกจากนักศึกษจะได้ความรู้จากเรื่องที่อ่านแล้ว นักศึกษายังได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เมื่อนักศึกษากลับแสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่มให้สำเร็จแล้ว นักศึกษาก็มีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองที่มีส่วนร่วมต่อความสำเร็จของกลุ่ม และการได้รับการยอมรับจากเพื่อน นักศึกษาในกลุ่มจึงส่งผลต่อความตั้งใจในการทำงาน ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม บรรยากาศในการทำงานร่วมกัน จึงมีแต่ความสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียดมากนัก

3.3 บรรยายในชั้นเรียน เมื่อนักศึกษามีความสุขต่อการเรียนและการทำกิจกรรม ประกอบการเรียน นักศึกษาจึงมีความสนใจและกระตือรือร้นใส่ใจในการเรียน มีความพร้อมที่จะเรียน ดังนั้นจึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอค

1.1 การสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอคเป็นการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งมักจะประสบปัญหาในการอ่าน เนื้อความภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ตีความลำบาก และอาจจะไม่ถูกต้อง สาเหตุที่สำคัญเกิดจากการไม่รู้จักความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ศาสตราจารย์จอร์จ เอส เมอร์คอค (George S. Murdoch) อาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยยูเวท จึงคิดค้นการสอนอ่านแบบใหม่ที่รวมเอาทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียนมาผสมผสานกัน อีกทั้งเน้นกระบวนการใช้ความคิด ประกอบการอ่านของผู้เรียน ขั้นตอนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอคมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนที่ 2 ก่อนการอ่านเนื้อเรื่อง ผู้สอนจะสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนโดยนำคำศัพท์สำคัญที่ปรากฏในเรื่องมาให้ผู้เรียนหาความหมายและทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งมีความจำเป็นต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยเลือกนำวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอคมาทดลองวิจัยกับการสอนทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย สำหรับขั้นตอนที่ 2 เกี่ยวกับการหาความหมายและทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ถึงแม้ภาษาไทยจะไม่ใช่อ่านภาษาที่สองโดยตรง แต่ภาษาไทยจะมีคำและสำนวนต่าง ๆ ที่มีทั้งความหมายโดยตรงและนัยประหวัด บางครั้งนักศึกษาอาจจะเกิดความไม่เข้าใจหรือเข้าใจความหมายของคำ สำนวนที่ปรากฏในเรื่องผิดไปมีส่วนต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้อง ดังนั้นขั้นตอนที่ 2 จึงมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจในการอ่านเนื้อความภาษาไทยเช่นกัน โดยเฉพาะสารประเภทร้อยกรอง

1.2 การเลือกเนื้อเรื่องหรือบทอ่านที่จะให้นักศึกษาอ่านในคาบเรียน ผู้สอนควรเลือกเนื้อเรื่องหรือบทอ่านที่แปลกใหม่ น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับระดับสติปัญญา และความสนใจของนักศึกษาเป็นหลัก หากเลือกเนื้อเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษาก็ยิ่งทำให้นักศึกษามีความสนใจในการอ่านมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพติดตามไปด้วย

1.3 การเรียนด้วยวิธีการนี้ ผู้สอนควรจะใช้วิธีการเรียนเป็นกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษา กลุ่มละประมาณ 5-6 คน (ไม่ควรจะมากกว่านี้) เพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกการปรับตัวความรับผิดชอบในการทำงาน การให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนนักศึกษาในกลุ่มประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับมีหลายประการไม่ว่าจะเป็นด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกันทำให้ได้รับความคิดที่หลากหลายและกว้างไกลยิ่งขึ้น ด้านปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในกลุ่มและบรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียดจนเกินไป

1.4 หลังจากที่นักศึกษาทุกกลุ่มทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ครูควรรับเฉลยแนวคำตอบของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบให้นักศึกษาทราบโดยทันทีพร้อมทั้งอธิบายเหตุผลของคำตอบ (ถ้าจำเป็น) นั้นให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจเรื่องไม่หลงลืมเรื่องราวที่อ่าน เพราะนักศึกษาจะมีความสนใจ กระตือรือร้นอยากรู้คำตอบเช่นกัน

1.5 ในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครูควรสร้างแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบให้พอดีกับเวลาในการสอน เพราะถ้าครูให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบในแต่ละขั้นตอนมากเกินไป นักศึกษาอาจจะเร่งรีบในการทำ ขาดการพิจารณาคำตอบอย่างรอบคอบ ขอมส่งผลกระทบต่อความผิดพลาดของคำตอบ อีกทั้งนักศึกษาอาจเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจ และขาดความตั้งใจในการเรียนในที่สุด ทำให้การสอนคาบเรียนนั้นไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ครูคาดหวังไว้

1.6 การจัดเวลาในการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสควรจัดคาบการเรียนติดต่อกัน 2 คาบ (ไม่ควรจะน้อยกว่านั้น) เพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรมและทำให้นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้ครบทุกขั้นตอน โดยครูจะต้องเข้มงวดในเรื่องของเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

1.7 ในระหว่างที่นักศึกษาทำกิจกรรม ครูควรคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาประสบปัญหา โดยเฉพาะการถ่ายโอนข้อมูลเพื่ออธิบายออกมาในรูปแบบผังซึ่งคาบเรียนแรกนักศึกษายังจะไม่เข้าใจ ครูควรเขียนยกตัวอย่างแผนผังที่ปรากฏในเนื้อหาให้นักศึกษาดูเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมในคาบเรียนต่อไป

1.8 การสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสเป็นการสอนที่เน้นการผสมผสานทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และรวมไปถึงการฝึกทักษะการใช้ความคิดของนักศึกษา ครูควรจัดสัดส่วนของกิจกรรมแต่ละทักษะให้เท่า ๆ กัน แต่อาจจะเน้นฝึกทักษะการอ่านตามจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้ให้มากกว่าทักษะอื่น ๆ บ้างก็ได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะนำการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสไปประยุกต์เพื่อทำกิจกรรมในการสอนทักษะทางภาษาด้านอื่น โดยเฉพาะทักษะการเขียนต่อไป

2.2 ควรจะได้มีการวิจัยการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอสกับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ โดยปรับลักษณะเนื้อหาและกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับระดับของนักศึกษาที่จะทำการวิจัย

2.3 ควรจะได้มีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอสกับการสอนอ่านด้วยวิธีการอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการในการอ่านของนักศึกษาว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษา

2.4 ควรจะได้มีการวิจัยการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอสกับนักศึกษาต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 เพื่อนำมาพิจารณาผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาต่างประเทศที่ได้เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอสต่อไป